

2015 Yılı İslam Dünyası'nın Barış ve Özgürlük Yılı Olsun

Emperyalizmin ekonomik çıkarları üzerine inşa ettikleri ve onlara göre ebediyete dek sürmesi için politik, diplomatik ve özellikle silah sanayisindeki üstün başarıları onları, onlara göre dünyanın efendisi yapmıştı. Bu yeterli miydi? Tek başına değil birde müşteri hedef kitleleri vardı, olması da gerekiyordu. Ürettiklerini pazarlamak için Pazar gerekirdi. Onlar için en önemli ve nerdeyse tek pazar İslam coğrafyasıydı, . Her şeyin tamam olması için İslam coğrafyasının asla demokratikleşmemesi hak ve özgürlüklere sahip olmaması gerekiyordu. En kolayı buydu, genelde feodal bir yapıya sahip coğrafyamızda böl parçala yut politikası her zaman batı toplumlarının başarılı taktik uygulama ve kesin sonuç aldıkları işlem alanı olmuştur. Ülkemizde dâhil tüm yönetimler öncelikle emperyalist ağa babalarından her konuda icazet yetki ve onay almalıydılar. (son on yılın Türkiye'sini emperyalist güçlerin himaye himmet ve sömürsünden halk iradesi ve demokratik uyanışıyla ve inşallah ebediyete kadar durdurduk.) Türkiye ekonomik, diplomatik ve demokratik her uyanış ve silkinisinde karşısında emperyalizmin uşakları emir erleri ihtilal ve darbecileri gördü. Asla hak ettiği konuma gelemedi. Ülke ve millet olarak bizi tam anlamıyla parçalamak yok etmek politik ve askeri güç olarak menfaatlerine ters geldiğinden ve tüm irade ile kontrolümüz onların elinde olduğundan onlar ne emir buyurduysa o kadar demokrasiye sahip olduk, ne kadar lütfettilerse o kadar milli gelirimiz arttı.

Orta doğuda ise tam bir vahşet ve faşizan sistemle istek ve gayelerine ulaştılar. Bazı zengin yer altı kaynaklarına sahip Arap ülkelerine himayelerinde kukla yönetimler halk iradesiyle asla bağı olmayan totaliter rejimler kurarak perde arkasında bu ülkeler ve yönetimlerin de tek söz sahibi konumuna geldiler. Bazen istisnalar olduğunda kaideleri bozmadan başkaldıran değil, onlara başkaldırma ihtimali olanları bile acımasızca yok ettiler. Önceleri emperyalist güç odağı olarak 2 Blok koydular önümüze doğu bloğumu batı bloğumu biz hiç biri deme hakkına sahip değildik. Çünkü onlar sadece hangi bloğa katılmak istiyorsunuz gibi büyük bir lütufta bulunuyorlardı, yoksa sizin kirli savaşlarınızda bizler Müslüman toplumlarınız sizinle din, aile, sosyal yaşam, kültürel, tarih ve gelecekle ilgili ortak bir değer veya kavramlarımız yok, bizi rahat bırakın demeye hakkımız yoktu, çünkü 2 emperyalist güçten birinin himaye ve himmetine girmek yaşamsal koşuldu. Türkiye Mısır veya Pakistan benzeri kalabalık nüfusu ve güçlü askeri gücü olan ülkelerde ise işi yorulmadan çözmüşlerdi. İhtilaller yani onların talimatıyla hareket eden ve kesin sonuç alan masrafsız zahmetsiz bir güç odağı oluşturdular.

Batı toplumları medeniyet maskesi ile kamufle ettikleri, aslında insani değerlerden hızla uzaklaşarak akıp giden yolculukta ilerlerken, diğer Medeniyet dünyası Doğu toplumları statükocu bir inat, bir diretme ile yoksullaşmaya anti Demokratik sistemlerde yok oluşa doğru ilerlediler. Direnmeyenler ise kendi topraklarında kiracı konumuna kendi evlerinde misafir konumuna gelmek zorunda kaldılar. Yani gelişmemiş ülkeler ya da ekonomik olarak az gelişmiş sosyal olarak Batı değer ve kültürleriyle asimile olmuş, kendi özünden hızla uzaklaşmış toplumlar ve uluslar oldular. Ülkemizi Batı ve Doğu kültürü için tam bir sentez oluşturur. Statükonun ve değişimin iki bloğu sanki Batı ve Doğu kültür ile değerlerinin savaşçıları gibi kemikleşmiş, ezberlenmiş söylem ve eylemlerinden taviz vermeden çağın getirdiği değişimi kabullenmeyen ya da insani değerlerin büyük bir miras olduğunu göz ardı eden iki blok. Aslında aynı teknenin hamuru olduklarını aynı geminin yolcuları olduklarını geçmişte de, gelecekte de ortak olduklarını biraz düşünseler anlayacak ve geçmişin bugüne taşıdığı değer, kavram, kültür ve inançlardan oluşan mirası ve durmaksızın yenilenen değişimin gerekliliğini kavrayıp buna göre yol haritasını ve geleceğin yapısını inşa edebileceklerdir. Yeni ile eski çağdışı, çağdaş gibi kavramlar yanlış değerlendirmelere tabii tutuluyor, tüm insanlığın çağdaş, uygar, evrensel temel hak ve özgürlüklere eşit oranda hakkı vardır. Renk, ırk, makam, şöhret veya ekonomik güç bu insani değerlerden bireyi farklılaştırılmaz. Ne var ki insanoğlu bu temel algının kaybolmaması ve hızla uygulanabilir kılınabilmesi için varlığını borçlu olduğu değerleri görmezden gelerek bu değerlerin hızla anlamsızlaşmasına çalışarak veya sebebiyet vererek aslında şimdinin zaman boşluğuna sığınıp geleceğin insani boyutunu kurmayı heba etmektedir.

Ulusların ideolojik kavramlarla yeniden yapılandırıldığı, kültür, değer ve kaçınılmaz olarak inançların da yozlaştırıldığı, sınırların yakın zaman diliminde yeniden belirlendiği yerküremizde, insanoğlu da yeni bir sınıflandırılmaya tabii tutuldu. Sermaye, kapitalist yaklaşımlar yeni bir kimlikle karşımıza çıktı. Bu yeni kapital güç tabakalaşmada kendi elit yerini alma yarışını önce bireylerin sonra toplumların hızla ve kaçınılmaz son olarak da ulusların değer yargılarının hızla değişmesine, farklılaşmasına ya da başka bir tanımlamayla güçlüden yana zayıfın asimilasyonuna sebebiyet verdi. Eski nesil yeni nesil diye türeyen bir kavram geçmişi yobazlık geleceğe çağdaşlık olarak içinden çıkılmaz bir çıkmaz sokak ve tutarsızlıklar, haksızlıklar ile birlikte değer, kavram ve kültür yozlaşmasına götürdü. Hiç bir toplumun aslında bu sürecin sonunda kazanani olamazdı. Güçlü zayıfı asimile ederek güç gösterisi ile meşgul iken kendisinin de hızla değişime uğradığını fark etmedi. Tüm insani değerlerin tanımlanmasının farklılaştığını büyük aileden (dede, nine, amca, dayı, hala, teyze, baba, anne, kardeş ve diğer bireyler) çekirdek aileye (anne, baba ve çocuklar)geçildi, son yıllarda da ve özellikle küreselleşmeyle çekirdek

ailenin yerini bireysel yaşamın, yalnız yaşayan bireylerin, paylaşımı olmayan değerlerin aldığını çok geç fark etti. Değişik bir zaman sürecini hızla yaşamaya başladık, batı ile doğu kültürleri arasında bir hakkaniyetli entegrasyona acil ihtiyaç vardır.

Batı toplumları yukarıda kısa analizini yaptığım değişimi yaşarken Doğu toplumları değer, kavram, kültür ve inançlarını koruma kaygısı ile ve bazen aşırı reaksiyonlarla çağın gerisinde kaldılar. Ağır statükonun sonuçlarını yaşamak zorunda bırakıldılar. Bu olgular, bireyler ve toplumsal değerleri koruma içgüdüğü değişen gelişen zamana uygun değişim ve gelişimleri engelledi. Doğu toplumlarının sahip oldukları onların refah düzeyini yükseltecek yer altı, yer üstü doğal zenginliklerinin farkına varamadan önlerine konan kısır döngüde dönüp durdular. Tabidir ki zenginliklerinden pusuda oyun kurucular yararlandılar. Geçmişini yok farz ederek tüm değerleri inançları, kültürleri sadece gelenek indirgemesi ile algılayıp somut hiçbir gerekçe göstermeden yeni bir geleceği neye göre kimin için inşa ediyorlar? Tüm insani değerleri yok ederek insanlık için bir gelecek inşa edilebilir mi? Eskiye yeniye dönüştürürken mutlaka bu dönüşümde değerlerin geleceğe taşınması yozlaştırmadan lakin çağın yani zamanın ilerlemesine uygun hale getirilerek yapılamaz mı? Kendimize sormalıyız, sorabilmeliyiz. Toplumsal dönüşümümü yaşıyoruz yoksa ucu açık belirsiz bir yolda mı ilerliyoruz ve bu uzun yolun sonu da bir çıkmaz mı? Sorusuna cevap bulmalıyız.

İnsanoğlunun en önemli icatlarından olan demiri, insanlığın yararına ve yaşamsal ihtiyaçları içinde kullanan insandır ve kendi bakış açısından doğruyu yapmaktadır.[uçak, sağlık alanları, konut, yol, köprü ve birçok yaşamsal alanla ya da tersi [silah, tabanca, savaş uçakları, füzeler yani insanı, doğayı bazen tüm yaşamsal alanları] yok edende insan icatlarıdır. Burada tek doğru vardır demiri insanlığın geleceğini için yani onun sağlık, refah düzeyi, ulaşım ve benzeri icatlar için kullanan doğru kullanmıştır.

Kesintisiz ve kalbi dualarımız, emek ve çalışmalarımız coğrafyamızda devam eden insanlık dışı terör eylemlerinin son bulması, Türkiye'nin son 12 yılda kazandığı ve tüm küremizin takdir ve övgüsü ile örnek aldığı Demokratikleşme ile birlikte hızla yükselen refah düzeyini tüm İslam coğrafyasının da 2015 yılında yaşamasıdır.